

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: F. O.**, proti **žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 31 Ca 50/2005 - 12 ze dne 15. 8. 2005,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Krajskému úřadu Jihomoravského kraje **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Shora uvedeným usnesením Krajský soud v Brně zamítl návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 2. 2004, č. j. 29 Ca 388/2002 - 24, kterým krajský soud odmítl návrh stěžovatele na obnovu řízení vedeného pod sp. zn. 29 Ca 398/2001. Při posuzování předpokladů žalobce pro ustanovení zástupce krajský soud vyšel z toho, že podle § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být splněny dvě podmínky, a to jednak předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a jednak potřeba ochrany práv účastníka řízení. Osvobozen od poplatků může být dle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh nemůže být zjevně úspěšný, žádost zamítne. Soud tedy nejprve vyzval stěžovatele k vyplnění a předložení potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro ustanovení zástupce. Žalobce obdržel tuto výzvu dne 2. 6. 2004, vyplněné potvrzení však soudu nezaslal. Stěžovatel tak předepsaným způsobem nedoložil nedostatek prostředků pro vedení řízení.

Pro úplnost krajský soud dodal, že neshledává naplněnou ani druhou podmínku pro ustanovení zástupce, neboť obnova řízení v dané věci je za stávající úpravy správního soudnictví vyloučena a návrh tak nemůže být zjevně úspěšný.

Toto usnesení žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl kasační stížností. Nutno uvést, že podaná kasační stížnost není co do věcných výhrad příliš srozumitelná. Stěžovatel především uvádí, že napadené rozhodnutí soudu odporuje usnesení 29 Ca 398/2001 - 20 z 25. 3. 2003, jakož i právnímu názoru Nejvyššího správního soudu. Napadené usnesení označuje za podjaté. V doplnění kasační stížnosti na výzvu soudu žádá, aby se soud obrátil na advokáta ustanoveného usnesením 29 Ca 398/2001 (spisová značka odpovídá řízení, o jehož obnovu stěžovatel žádal). Dále stěžovatel poukázal na potřebu sjednocování rozhodnutí soudu. Stěžovatel odkazuje na ústavní práva a na skutečnost, že podle Listiny základních práv a svobod nesmí být vyloučen přezkum jeho práv. Dále stěžovatel vytýká soudu, že dosud nerozhodl o nákladech řízení o předchozí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud především podotýká, že pro řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce stěžovatele není podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu nedostatek právního zastoupení důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti.

Krajský soud po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud je podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. při přezkumu vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti. Po obsahové stránce je nutno uvést, že kasační stížnost vykazuje - i přes výzvu soudu k jejímu doplnění - takovou míru neurčitosti a nesrozumitelnosti, že je nutno ji vyhodnotit jako stížnost na samé hranici projednatelnosti a přípustnosti. Nejvyšší správní soud nakonec přistoupil po úvaze k jejímu věcnému projednání. Stěžovatel dále neuvedl, ze kterého důvodu, uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. kasační stížnost podává (kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v citovaném ustanovení), z obsahu kasační stížnosti lze však dovodit, že je podávána z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu kasační stížnosti usnesení Krajského soudu v Brně a shledal, že kasační stížnost není důvodná.

Ze spisu Krajského soudu v Brně vyplývá, že tento soud řádně stěžovatele vyzval k doložení jeho majetkových poměrů a tuto výzvu stěžovatel převzal. Stěžovatel však na tuto výzvu nereagoval a příslušný formulář, v němž měl uvést své osobní, majetkové a výdělkové poměry, až do dnešního dne nezaslal. Podle § 35 odst. 8 věta první s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Z dikce citovaného ustanovení vyplývá, že účastníku lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou splněny dvě podmínky: Jedná se o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a je to třeba k ochraně jeho zájmů. V případě řízení o kasační stížnosti je zastoupení advokátem povinné, takže posuzování druhé z uvedených podmínek nepřichází v úvahu. Proto se soud zabýval toliko splněním první zákonné podmínky, tj., zda jsou u stěžovatele dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Osvobozen od poplatků může být dle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky. Podle citovaného ustanovení, jakož i podle judikatury Nejvyššího správního soudu je povinnost doložit nedostatek

prostředků jednoznačně na účastníkovi řízení, aby soud mohl posoudit, jsou li splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Pokud účastník tuto povinnost nesplní, soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50, uveřejněné pod č. 537/2005 Sb. NSS). Protože stěžovatel nedoložil své osobní a majetkové poměry, na základě kterých by bylo možno posoudit, zda splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, krajský soud mu zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovil.

Tvrzení stěžovatele, že je v daném případě možné nadále se obracet na advokáta ustanoveného usnesením 29 Ca 398/2001 (spisová značka odpovídá řízení, o jehož obnovu stěžovatel žádal), není adekvátní. Předmětným usnesením mohl pojmově být ustanoven zástupce pouze pro toto řízení, nikoliv pro řízení o mimořádném opravném prostředku - obnově řízení. Pokud jde o stěžovatelův požadavek, že nesmí být vyloučen přezkum jeho práv z kognice soudu, v tomto směru mu z procesního hlediska lze přisvědčit: usnesení o ustanovení zástupce není vyňato z přezkumné pravomoci Nejvyššího správního soudu a bylo v intencích výše uvedeného přezkoumáno. K námitce, že krajský soud nerozhodl o nákladech řízení o předchozí kasační stížnosti, je třeba uvést, že o nákladech rozhoduje soud až při rozhodování ve věci samé.

K námitkám podjatosti: nutno dát za pravdu krajskému soudu v tom, že námitky podjatosti skutečně nebyly stěžovatelem uplatněny ani v dostatečně konkrétní míře, ani včas. K později uplatněným námitkám se přitom podle § 8 odst. 5 s. ř. s. nepřihlíží. K odkazu na § 8 odst. 1 věta druhá s. ř. s. je nutno uvést, že vyloučením soudce pro podílení se na předchozím soudním řízením se rozumí případy, kdy tentýž soudce, který věc rozhodoval u nižšího stupně (např. u krajského soudu), nemůže ve věci rozhodovat následně u vyššího stupně (např. u Nejvyššího správního soudu). V řízení o kasační stížnosti byl stěžovatel také vyzván, aby uplatnil případné námitky podjatosti vůči soudcům Nejvyššího správního soudu. Dopisem ze dne 12. 3. 2007 sice stěžovatel reagoval, není však po stránce námitek podjatosti vůči konkrétním osobám příliš vypovídající. Obsahuje srozumitelné označení námitky podjatosti vůči jediné konkrétní osobě - JUDr. Valentové. Tato soudkyně však v daném případě nerozhodovala, námitka je tedy z tohoto pohledu irelevantní. Dopis ze dne 12. 3. 2007 sice obsahuje celou řadu dalších tvrzení namítacího charakteru, nejsou však konkretizovány ani důvody a konkrétní skutečnosti, ani osoby, vůči nimž by byla případná námitka podjatosti uplatňována.

Nejvyšší správní soud tedy po posouzení námitek uplatněných v kasační stížnosti uzavírá, že neshledal nezákonnost rozhodnutí Krajského soudu v Brně. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Stěžovatel ve věci úspěch neměl, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. a contrario), Krajskému úřadu Jihomoravského kraje náklady v řízení nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu